

Майже рік сиджу, мов кріт, на хуторі

Євген Плужник

Майже рік сиджу, мов кріт, на хуторі.
Вже й листів твоїх не відбираю.
Інколи копаюся у Мутері
Та в пікет з одним знайомим граю.

От книжок коли б хоч з пуд одержати!
Все ж не Мутер цей! Та карт колоду...
Тихий я. Навіть не знаю, де вже ти...
Відчинив я осені господу!

Мертвий я. Це добре, ясно відаю.
Та і як, скажи, себе одуриш!
А проте живу. Журюсь, обідаю...
О, – болить мені, єдина! Чуєш?